

Nr 75

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i övergångsbestämmelserna till sjukvårdslagen den 6 juni 1962 (nr 242).

Genom en den 4 oktober 1963 dagtecknad proposition, nr 182, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändring i övergångsbestämmelserna till sjukvårdslagen den 6 juni 1962 (nr 242)

Härigenom förordnas, att punkt 5. övergångsbestämmelserna till sjukvårdslagen den 6 juni 1962 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

5. Provinsiälläkare, som före den 1 april 1963 förklarar sig villig att övergå såsom provinsiälläkare i landstingskommuns tjänst, skall anses såsom provinsiälläkare enligt denna lag.

(Föreslagen lydelse)

5. Provinsiälläkare i statens tjänst, vilken inom tid som Konungen bestämmer förklarar sig villig att övergå såsom provinsiälläkare i landstingskommuns tjänst, skall anses som provinsiälläkare enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Propositionens innehåll

Provinsiälläkare, vilken tidigare varit i statens tjänst, anses som provinsiälläkare enligt sjukvårdslagen, om han före den 1 april 1963 förklarat sig villig att övergå som sådan läkare i landstingskommuns tjänst. I propositionen föreslås att nämnda tidsgräns i lagen slopas och att Kungl. Maj:t skall äga bestämma, inom vilken tidrymd de provinsiälläkare, som alltjämt står kvar i statlig tjänst, skall ha möjlighet att utan tillsättningsförfarande övergå i tjänst hos landstingskommun.

Departementschefen

Föredragande departementschefen, statsrådet Aspling, har anfört:

»Den 1 juli 1963 trädde sjukvårdslagen den 6 juni 1962 (nr 242) i kraft, varvid huvudmannaskapet för provinsiälläkarväsendet övergick från staten till landstingen. Jämlikt punkt 5. övergångsbestämmelserna till lagen är de tidigare provinsiälläkare i statlig tjänst, vilka före den 1 april 1963 förklarat sig villiga att övergå som provinsiälläkare i landstingskommuns tjänst, att anse som provinsiälläkare enligt den nya sjukvårdslagen, dvs. underställda landstingen. Vid tiden för den nya sjukvårdslagens ikraftträdande hade möjligheten att övergå i landstingens tjänst utnyttjats i sådan utsträckning, att endast 45 provinsiälläkare stod kvar i statlig tjänst.

Medicinalstyrelsen har i skrivelse den 28 augusti 1963 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte bereda de i statlig tjänst kvarstående provinsiälläkare, som så önskar, möjlighet att även framgent övergå i tjänst hos landstingskommun under samma villkor som gällt enligt punkt 5. övergångsbestämmelserna. Styrelsen redovisar i skrivelsen resultatet av en förfrågan bland de kvarstående statliga provinsiälläkarna huruvida de hyste intresse av att övergå i landstingstjänst utan tillsättningsförfarande, om möjlighet därtill kunde beredas dem. Förfrågningen, som hade formen av en cirkulärskrivelse från styrelsen, besvarades av 36 läkare, av vilka 13 förklarade sig hysa sådant intresse som nu sagts, medan 23 läkare sade sig inte vara intresserade av en övergång. Av dem som förklarat sig ointresserade av att övergå i landstingstjänst eller inte besvarat förfrågningen är enligt medicinalstyrelsens uppgift 8 födda 1900 eller tidigare och 2 beräknas avgå med sjukpension den 1 januari 1964.

Som skäl för sin hemställan om lagändring innebärande fortsatt möjlighet för statliga provinsiälläkare att övergå i landstingens tjänst har medicinalstyrelsen framhållit det angelägna i att underlätta ett överflyttande av provinsiälläkartjänsterna under landstingens huvudmannaskap. Härvidlag torde inte minst administrativa synpunkter göra sig gällande. Med hänsyn till att ett inte ringa antal i statlig tjänst kvarstående provinsiälläkare uttalat intresse för en övergång i landstingens tjänst torde en lagändring i före-

slagen riktning leda till att ett enhetligt provinsialläkarväsen kan komma till stånd snabbare. Lagen bör därför ändras på sådant sätt, att en övergång från statlig till landstingskommunal tjänst utan tillsättningsförfarande kan ske även framgent. Helt utan tidsbegränsning synes emellertid denna övergångsmöjlighet ej böra vara. Lämpligast torde vara att i lagen åt Kungl. Maj:t anförtro att bestämma den tidpunkt, inom vilken möjligheten skall utnyttjas.»

Utskottet

Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag. På grund härav får utskottet hemställa,
att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition, nr 182.

Stockholm den 26 november 1963

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Strand*, Nils Elowsson, Axel Svensson, fru Carlqvist, fru Gärda Svenson, herrar Nyman, Hübinette och Erik Filip Petersson;

från a n d r a kammaren: herrar Anderson i Sundsvall, Nilsson i Göteborg*, Rimmerfors, Odhe*, fru Gunne, herrar Johansson i Södertälje, Fredriksson och Gomér.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.